

Jean Koning ('sinner, songwriter')

JEAN KONING

Tussen 1990 en 2010 actief in de Zaanse avant-garde popformatie !JP, welke officieel in juni 2010 'overleed'.

Voorman Jean Koning startte een zo mogelijk nog eigenzinniger, maar een meer toegankelijke solocarrière.

website Jean Koning - !JP

'Tegengif voor alle Idols, Voice of- en Popstar-ellende'

Zanger, gitarist, toetsenist en componist Jean Koning is de voormalige frontman van de Zaanse Avantgarde-Punk band !JP. In maart 2010 werd !JP 'doodverklaard'. Na jarenlang met !JP gewerkt te hebben aan een behoorlijk eigenzinnig oeuvre is Jean Koning een geheel andere (solo)richting ingeslagen.

Het tegendraadse van !JP is echter gebleven. Koning zoekt naarstig naar een tegengif voor alle Idols, Voice of- en Popstar-ellende. "Dat is dé concurrentie van iedere Nederlandse artiest. De voorgevormde stemmetjes, glimlachjes en geluidjes welke het Nederlandse publiek met kracht de strot in wordt gepropt, net zo lang tot ze het leuk vinden."

Sinds die tijd produceerde Koning een vijftal platen, welke allen een geheel eigen geluid bezitten. Ook de thematiek rond de conceptuele platen loopt behoorlijk uiteen. Zijn eerste soloplaat "Man Enough To Be A Woman", opgebouwd uit louter percussief gespeelde instrumenten, combineerde de misstappen van de Katholieke Kerk met het nieuwe feminisme. Opvolger "Wake Up in L.A." onderzocht de leegheid van de Millennials middels een jaren 70 garagerock geluid. En de combinatie van funk, jazz en techno, welke zijn vierde album "theLOTUSTape" vormgaf, bleek een muzikale zoektocht naar "ware liefde".

Zijn derde, en meest commercieel klinkende plaat "Industrial City In The Clouds" is een ode aan de gemeente Zaanstad. Zelf noemt Koning de plaat "een soundtrack voor Zaanstad". De plaat zoekt de middenweg tussen donkerte en licht, handelend over de lokale geschiedenis. Verzetsstrijders worden geëerd, maar gelijktijdig wordt de actieve rol in de plaatselijke munitiefabrieken onder de loep genomen. Het industriële karakter van Koning's woonplaats wordt gezien als een levensader, een financiële redder voor velen. Maar ondertussen eert Koning in het nummer "Asbestos Poisoning" de vele (in zijn ogen) onnodige sterfgevallen welke hier in stilte onlosmakelijk mee verbonden zijn. Ook de geschiedenissen van het bezoek van Tsaar Peter en de moord op Sandra van Raalten hebben een prominente plek op het album.

In 2017 zag zijn vijfde plaat "From The Hermit's Bedroom" het licht. Zijn meest eigenzinnige artrock project. Door meerdere lagen pianoklanken over elkaar te plakken, variërend van elektrische- en akoestische piano's, het harmonium, orgels en een omgebouwde Celesta, wekt de plaat niets anders dan isolement op, waardoor het geheel niet gemakkelijk te beluisteren is.

De thema's van de nummers handelen over terrorisme en Hikikomori. In "Just The Mess We Made" kruipt Koning, bijna respectvol, in de huid van een van de terroristen, welke verantwoordelijk was voor de aanslagen in Parijs van november 2015. De emotionele stem in "This Trimester's Scavenger Hunt" somt de gps-coördinaten op van moordpartijen op scholen en universiteiten. Dezelfde stem creëert in het nummer "The Neo Extreme Right Holiday Calendar" een nieuwe kalender voor extreemrechts, waarbij de data van terroristische aanslagen een voor een opgesomd worden, compleet met plaats. Het laatste getal wat hij per geval opnoemt, is het aantal dodelijke slachtoffers. Aan de andere kant van het spectrum wordt verslag gedaan van de levens van velen, welke isolement verkiezen boven actief meespelen in de maatschappij.

Na 2013 zag Koning, door zijn vele werkzaamheden in het theater als acteur, geen mogelijkheid om zijn muziek live ten gehore te brengen.

Maar met het uitkomen van plaat "From The Hermit's Bedroom", waren daar toch ook weer de liveshows.

Op de Bühne is Koning slechts een man met een gitaar en een stem. Zijn rommelige, elementaire gitaarspel wordt aangevuld met een stem die alle registers tussen hijgen en fluisteren, schreeuwen en brommen, zingen en gillen aanspreekt. Hij brengt eigen composities van zijn solo platen, IJP nummers en een verdwaalde door hem bewonderde cover.